Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25879
Copyright: Admont, Benediktinerstift

affinis! sui simplicitate dilectus est omnis. Quarta
ma discreptatione q̃ erchambald magontina sedis
epc̃ cōt brantho abbem s̃ infuldā subrogatū de
scuit. et eū sine dumno humano q̃q; iudicio abbem
richo imperatore sua dignitate destitui fecit! eram
ub̃ amicus in gentis et libis. h s̃ s̃ ur ñ fortune s
intimus amic. Brantho secut est! et clerus cōmun
catū ei nec ista recusauit! tamq; tēpe permansit
cū eo usq; dū calipma illa inter ueritu solamuis
sedaret. sicq; sub abbe bobbone admodū suę redit
pfessionis. et pauper ub̃. duces v̄ spū incoluit dilec
te loco habitationis. Suę salutis uacans frīs studū
uitatis tōtq; dedit erat inducibili benignitatis.
et exparuo q̃d ualuit. exterio frīb̃ p dēt uoluit! pe
seruiendo! legendo! et cetera q̃ monasterialis usus
nouit agendo. ita q̃ q; ēcūquaq; illis collectis frīb̃
q̃m cuiuita ibi penitus omis exterunt. breui cōplacū!
ita ut p̄ unionscerent bnificio! q̃ redit sin spacio.
Vsa ē unfis ei benignitate quā uis uoluntate
sepe frustrate pauptate. aliq̃ tiens incuen
tiis suis p̄uatis. uerū illi dantes testimoniū beg
nignitatis. querebant inopia ei spontanee paup
tatis! et pis ei pmorib̃. dignū eū mussitabant q̃ im
parit t̄ se moribus. Qd et factū est. Nam uir dī simul
cū gradib̃ etatis. scandens et ū gradū dignitatis! opi
nion eq; nequaquā se minorē p contuplicato fec
maiorem. admodū ut granulam ab electoribus ei sin
glis! multi cū dicerent suis p̄mis decēt cōsilis. fu
it et ū in scala puerionis eiq̃dā immutabile om
niq; manorum p bibile! q̃m in monasterio nul
la fuit obedientia. q̃ ñ immunistratione ei dili
gentia! q̃ incipiens immunis. finis scandendi fe
cit in maximis. Nam frugalitatē dedit ffine. lu
cit ē s̄ nomī dignitatis patrine. Quicūq; enim
frīm angebat alicui ra necessitas. euadendi necess
itatē solatū p̄mū. sū pat̄s fuerat largitas! nec fe
fellit aliqm spes eiūs! q̃a nec habuit nec acq̃rere
potuit q̃d petebat. si negabat alicui. Qd tamen q̃a
accidere ineuitabile ē si aliquando euenit pio
cōsolat̄ petentis. auxiliatis eis cuius adeunt! et
si aliquis uacuū dimisit dono. ñ tamen sermone bo
no! memor illi! sermo boni sup datū optimum.
Vix itaq; mellifluo dulcedinis. nil aliud agēs
studens q̃m quā moribus cōsenescere et cetera bn
facienda uoluntate inuenescere! nullū tēp lasciui
o nullū dedit otio! s̄ q̃d agi oportiret sedulo otio
l̄ diuitat legendo! l̄ inculcauit faciendo. Quart
mundo corde et corpe sic spū ē tam mundo cord.
q̃m ipi dīm uidebunt. sā spe face sacratū illi inha
bitatōrē p̄meruit q̃ant. Sicq̃ diligit me. s. m. f. tp.
m. d. e. et ad. u. im. a. e. f. filia con carnalis cogi
tationis. penitus eradicans falce spūalis optimonis! q̃r
q̃d offendere posset oculos cōuiuium amici sollicit
abstulit! et q̃ ulū aduocari l̄ deterari crederet. p
uid inuitū. ultum amauit illi suspirauit! et q̃a
carne g̃ud. quo spū cū secut ē corpculo ñ potuit
ascendere. illum et iam cū p̄sens ēt adse inuitaū
descendere. Vnde ut sēpiū ē. ibuit de ūtute in
ūtute! ū illi duum sui ēsorte celestis nouit ca
ra! Iam iā di intera degentē impleuerunt celes
tia sā spe oriculi! ita ut uicum duumuir cōferre
pphne gā. Iam inter cetera sē sēpiuire fluuiu
q̃ strabundo bibebat. et bibendo sicedit! pī dīm dis
cipls. pastoralis cura maxime diligebat! cāq; sine
inter missi sedulitate legebat. Qd familiaris ei fi
eri uidemus! ñ sine dumna uoluntate q̃ uis causa
ut dī operante quadā die illi pauciam s̄! qui ñ
causa hoc agerent! ut hoc librū p̄oib tamen cū diligen
tia legit. Qb s̄ s̄ pat̄ iocunde et ut ita dicā ridiculo
se resp. Adhuc uiqt cū rex stultū uenerit. et nullū
amistitare uolentē inuenerit. forsitan me ēstimau
et amistitē adq̃d necesse ē me p̄uidēt sciente. Tuc
omnib̃ secū ridentib̃. nichq; mirū suspicantib̃! cū
ridendo de dimittit. q̃d ipe necesse nouerat fu
turū. ac si possibile eminuit.
His et ū pollens intimis cū pfecta
simul etate arripuit. ūiq; quartā annoq; sep
timanā uuientē scil egressus! q̃ntā septimanam
q̃ et ū in uirile robur adducit ingressus ē. Nemo
q̃ celestis sponsus amici sui! suminī rex multus sin!
et corona glē coronauit induitū. et cū spū cū ar
mis ūtutum! mitens cū clypeo humilitatis! ga
leatū patientia simplicitatis! et cū ensi gladio
discretionis. adornauit sagittis p̄dicationis. et p
tectū thorace iustitie salutaris. sup induit eum
dalmide caritatis. Humile q̃dē ppt se diuina
maiestas exaltauit. ap se. Videntes eū cenobiti
multū ē sine fatigatione in pancu postium! ē
cedente abbe richardo unanimes de eiū elegi
runt! et conuentores angustiis uie q̃ducit ad
uitā. duce fecerunt. q̃ nec addetrita declinaret
nec adsinistram! ac si diceret adeū dīs amice
ascende supi. Qualis tuc ēt adhuc uiuentis
multi iustant. q̃ et ū in seruo carnis tamen ubitate
spe iamq̃ deuenisse mirant. Nemo ē eū cū ul
la. iudicem te cōstituerunt. noli exultū. s̄ esto cū
illis quasi unus exultis. cū dignitate q̃d. et mox mi
nistrare cunctis humilitate subsequ l̄ iniuriis fa
teri debes. Inter magnos maximus. et inter paruos
minimus. maioribus formidabile! minoribus se dedit
amabile. Minoris adeū ut adpuerem accedebant!
q̃ maioris ut iudicē attendebant. q̃ q̃d karitas